

“ИСКАМ МОЕТО УЧИЛИЩЕ ДА БЪДЕ УСПЕШЕН СТАРТ ЗА ЖИВОТА МИ”

Животът е така устроен ,че всеки тръгва от някъде, за да стигне до някъде.Често човекът не стига до никъде, колкото и усилия да полага.Казват, че нищо не е случайно, че “крушката си има опашка”. Стигането до нещо и недостигането до желаното си има дълбоки корени,но то във всички случаи е последица от старта в битието.

Искам моето училище днес да бъде успешен старт за неизбежното щастливо утре- така е и в кръговрата на природата: слънцето непрестанно извървява своя уречен път. Именно старт, а не трамплин! Да, защото трамплинът изхвърля нависоко,но от високото човек може лошо да се строполи. Стартът изисква собствените усилия на всеки, внимание, рефлекс, бързина, точно реагиране, за да се полети напред. И летежът по пистата “живот” е изпитание, проверка на заряда, който човек е получил в подготовката за него. За цял живот!

Заявявам:“Искам...”и малко смутено потрепервам: “Имам ли право да искам нещо от моето училище аз, малкият човек, непълнолетната ученичка? “Имам и ще имам докато полагам адекватни усилия на тези, които учителите полагат не само за един невръстен гражданин,а за всичките ми съученици. Без да се жалят, без да се щадят! Да, те дават, но и изискват много знания. Нека! Колкото повече изискват, толкова повече ни държат нащрек, карат ни да учим на пълни обороти. Защо да крия-понякога изнемогваме от напъните да ги достигнем по стълбата на извисяването-стръмна е. В душата си възроптаваме, но стискаме зъби, макар че натоварването в полета ни е дошло не до гуша, а до небето.Ще търпим, щом искаме училището да ни бъде стартова площадка!

Искам училището да ни даде не само знания, а и да ми отвори царските врати към съкровищата на духовните ценности.Всекидневното общуване с духовно извисени хора, каквито са учителите, ни обогатява и облагородява. Това е като изкачването по алпийското въже- те ни теглят от горе, а ние дори да получим драскотини и рани, се държим здраво за въжето и не спираме. Не от инат, а с воля. За да се докажем! За да изпитаме силите си! Ще ни стигнат ли до края на живота?! Красиво е това изкачване,нали?

Красотата е многоизмерно понятие-включва безброй неща. За да я ценим,за да я създаваме,за да ѝ се наслаждаваме,трябва училището да изгради у нас естетически усет и естетическа потребност. Искам това от моето училище,защото вече съм уверена, че може да ме потопи в света на красотата,да ми създаде уют.Понякога усетът към красивото и към познанието за него се постига чрез контраста с грозното. Тогава и ефектът е по-силен и траен.

Много ли искам от моето училище? Може да не е малко, но и в Библията е писано:“Искайте и ще ви се даде”. Искам успешен старт,за да е успешен и животът ми, за да е смислен, съдържателен и полезен-не само на мене,но и на другите!

Росица Валентинова Тонева
ПМГ“Гео Милев”